

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 74.572/1
van 30 oktober 2023

avis 74.572/1
du 30 octobre 2023

over

sur

een voorontwerp van wet ‘tot
wijziging van het koninklijk
besluit van 27 april 1997 tot
instelling van een
Ombudsdienst Pensioenen met
toepassing van artikel 15, 5°,
van de wet van 26 juli 1996 tot
modernisering van de sociale
zekerheid en tot vrijwaring
van de leefbaarheid van de
wettelijke pensioenstelsels’

un avant-projet de loi
‘modifiant l’arrêté royal du
27 avril 1997 instaurant un
Service de médiation Pensions
en application de l’article 15,
5°, de la loi du 26 juillet 1996
portant modernisation de la
sécurité sociale et assurant la
viabilité des régimes légaux
des pensions’

Op 2 oktober 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Pensioenen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 april 1997 tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 oktober 2023. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lennart NIJS, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Tim CORTHAUT, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 oktober 2023.

*

Le 2 octobre 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre des Pensions à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi ‘modifiant l’arrêté royal du 27 avril 1997 instaurant un Service de médiation Pensions en application de l’article 15, 5°, de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions’.

L’avant-projet a été examiné par la première chambre le 26 octobre 2023. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d’État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Lennart NIJS, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Tim CORTHAUT, conseiller d’État.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 30 octobre 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt er in hoofdzaak toe om het koninklijk besluit van 27 april 1997 ‘tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5° van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels’² meer in overeenstemming te brengen met de beginselen inzake de bescherming en bevordering van het instituut van Ombudspersoon zoals aangenomen door de in het kader van de Raad van Europa opgerichte Europese Commissie voor Democratie door Recht (“Commissie van Venetië”).³

Daartoe breidt het voorontwerp de taakstelling van de Ombudsdienst Pensioenen uit met klachten met betrekking tot het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen (artikel 2 van het voorontwerp), en brengt het wijzigingen aan in de regeling voor de hernieuwing van het mandaat en de evaluatie van de leden van de Ombudsdienst (artikelen 3 en 6). De verplichting om mondelinge klachten “ter plaatse” in te dienen wordt afgeschaft (artikel 4). Tot slot bepaalt artikel 5 van het voorontwerp dat het onderzoek van klachten en de bemiddeling worden voortgezet lopende een “beroep” bij de rechtbank.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3. Het ontworpen artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1997 bepaalt dat het mandaat van het lid van de Ombudsdienst slechts eenmaal mag worden “hernieuwd”. Na de door het voorontwerp voorziene wijziging, zal in het bestaande tweede lid (dat het zevende lid wordt) evenwel sprake zijn van “twee opeenvolgende mandaten” (“deux mandats

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Hoewel het opschrift anders kan doen vermoeden gaat het wel degelijk om een wetkrachtige norm, gelet op de bekrachtiging van dit bijzonderemachtenbesluit bij artikel 2, 5°, van de wet van 12 december 1997 ‘tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie’.

³ Europese Commissie voor Democratie door Recht (zogenoemde Commissie van Venetië), opinie 897/2017 (CDL-AD(2019)005), Principes sur la protection et la promotion de l’institution du Médiateur (“les principes de Venise”), aangenomen door de Commissie van Venetië op zijn 118e plenaire sessie, 15-16 maart 2019, [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2019\)005-f](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2019)005-f).

successifs”),⁴ wat twijfel kan doen rijzen met betrekking tot het totale aantal mandaten dat kan worden toegestaan.⁵

Gevraagd hoe deze mogelijkheid tot eenmalige hernieuwing van het mandaat dient te worden begrepen, antwoordde de gemachtigde:

“Het mandaat kan 1 keer hernieuwd worden op basis van een positieve evaluatie. Die positieve evaluatie betekent een automatische hernieuwing van het mandaat zonder dat er een nieuwe selectieprocedure wordt opgestart. Na het 2^e mandaat dient er steeds een nieuwe selectieprocedure opgestart te worden, ook al wordt de ombudsman goed geëvalueerd. Als deze ombudsman beslist om opnieuw deel te nemen voor een nieuw mandaat, dan kan dat, maar zal hij/zij mogelijks in competitie komen met andere kandidaten. Het zal dan afhankelijk zijn van het resultaat van de selectieprocedure wie er de nieuwe ombudspersoon wordt.”

Het verdient aanbeveling het voorontwerp op dit punt te verduidelijken, temeer daar de mogelijkheid van meerdere opeenvolgende mandaten, weliswaar na een tussenliggende evaluatie of nieuwe kandidaatstelling, op gespannen voet staat met de doelstelling van het wetsontwerp om het statuut van de Ombudsdienst meer in lijn te brengen met de hogervermelde beginselen van de Commissie van Venetië, waarvan het tiende beginsel luidt:

“Le mandat du Médiateur est plus long que le mandat de l’organe de nomination. Le mandat est de préférence unique, sans possibilité de réélection; en tout cas, le mandat du Médiateur est renouvelable seulement une fois. Le mandat unique n’est, de préférence, pas inférieur à sept ans.”

4. De hernieuwing van het mandaat wordt afhankelijk gesteld van een positieve evaluatie door een onafhankelijke instelling, aangesteld door de minister. Op die manier wordt het nemen van de beslissing over de hernieuwing van het mandaat van een ombudspersoon toevertrouwd aan de door de minister aan te wijzen instelling die de evaluatie uitvoert.

4.1. Hoewel de Grondwet zelf geen bevoegdheden toekent aan de minister, is de Raad van State, afdeling Wetgeving, van oordeel dat een delegatie van bijkomstige of detailmatige aard aan een minister niet uitgesloten is, maar dat het in beginsel aan de Koning toekomt om zulk een delegatie te verlenen en niet aan de wetgever. Een rechtstreekse delegatie van zulke bevoegdheden aan een minister door de wetgever komt in principe immers neer op een ingrijpen van de wetgever in een prerogatief dat aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht (artikel 37 van de Grondwet) toebehoort. Dat neemt niet weg dat de Raad van State, afdeling Wetgeving in het verleden een dergelijke delegatie bij wet aan de minister uitzonderlijk toch heeft aanvaard ingeval “objectieve redenen voorhanden zijn die een dringend optreden van de uitvoerende macht

⁴ Ook in de bespreking van artikel 3 in de memorie van toelichting wordt de formulering “beperking tot twee opeenvolgende mandaten” gehanteerd.

⁵ Zo is uit de tekst van het voorontwerp niet duidelijk of de beperking tot eenmalige hernieuwing dient te leiden tot (i) een absolute grens, waarbij eenzelfde persoon slechts tweemaal het mandaat van ombudspersoon kan opnemen, dan wel (ii) tot een beperking tot twee aansluitende mandaten, waarbij de betrokkene na een *cooling-off* periode het mandaat opnieuw kan vervullen, of (iii) de ombudspersoon kan deelnemen aan de selectieprocedure die wordt opgestart na afloop van zijn tweede mandaat, en het bijgevolg enkel de automatische hernieuwing bij positieve evaluatie is die wordt beperkt.

vereisen”. Die voorwaarde lijkt hier echter niet vervuld, zodat de wetgever die taak niet rechtstreeks aan de minister mag toewijzen.

4.2. Nog los van de vraag of de wetgever de minister met het aanwijzen van de onafhankelijke instelling mag belasten, moeten de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht duidelijk worden aangegeven, bij voorkeur door te bepalen in welke omstandigheden van de opgedragen bevoegdheid gebruik mag worden gemaakt, door de nodige criteria vast te leggen waardoor de instelling zich bij het uitoefenen van de gedelegeerde bevoegdheid zal moeten laten leiden, en door de doeleinden te bepalen waarvoor die bevoegdheid mag worden gebruikt.

Luidens het ontworpen artikel 5, vierde lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1997 gebeurt deze evaluatie “onder meer” op basis van de resultaten van de jaarverslagen die door de ombudspersonen worden opgesteld overeenkomstig artikel 17 van het voornoemde koninklijk besluit.

Gevraagd op welke wijze en door wie de evaluatiecriteria zullen worden vastgesteld, antwoordde de gemachtigde:

“De evaluatie zal gedaan worden door een onafhankelijke instelling welke wordt aangesteld door de Minister. De Minister kan instructies geven aan deze instelling omtrent de evaluatie zoals bvb. dat men verwacht dat er gesprekken zijn met stakeholders, de anderstalige collega van de ombudsman, medewerkers (een 360° - evaluatie bvb), ... om richting te geven aan de elementen die de Minister belangrijk vindt binnen het betrokken domein. Het is ook mogelijk dat er in het regeerakkoord en in de beleidsnota van de Minister ook elementen opgenomen zijn m.b.t. de ombudsdienst waar deze op dient geëvalueerd te worden. Het minimum dat gebruikt dient te worden zijn evenwel de jaarverslagen die wettelijk bepaald dienen afgeleverd te worden. Dit kan gaan over de inhoudelijke gegevens, maar bvb. ook over het op tijd afleveren van dit verslag, de samenstelling ervan, ... Het is niet bepaald dat dit nog verder dient uitgewerkt te worden in een KB of MB.”

Het opstellen van instructies over de criteria die de onafhankelijke instelling moet hanteren bij de evaluatie impliceert een normatief optreden dat slechts kan gebeuren op basis van een afdoende rechtsgrond. Voorschriften die tot doel hebben de objectiviteit van de evaluatie te waarborgen dienen te worden vastgesteld door de Koning. Daartoe kan de machtiging in het ontworpen artikel 5, zesde lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1997 worden aangevuld zodat de Koning naast de procedure ook de criteria voor de evaluatie moet vaststellen.

Artikel 5

5. Het ontworpen artikel 15, eerste lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1997 stipuleert dat het onderzoek van een klacht en de bemiddeling worden voortgezet wanneer “omtrent dezelfde feiten een beroep bij de rechtbank wordt ingesteld”.

Gevraagd welke gerechtelijke procedures daarmee bedoeld worden, en, inzonderheid, of ook het strafonderzoek en de strafvervolgung daaronder vallen,⁶ stelde de gemachtigde:

“Wat in hoofdzaak bedoeld wordt: wie in beroep gaat tegen een pensioenbeslissing als werknemer of de inkomensgarantie voor ouderen of tegen een pensioenbeslissing als zelfstandige, telkens bij de arbeidsrechtbank heeft daarvoor 3 maanden de tijd na de kennisgeving van de pensioenbeslissing of de beslissing inzake inkomensgarantie voor ouderen (artikel 66, tweede lid KB nr. 50 voor de werknemerspensioenen; artikel 41 KB nr. 72 voor zelfstandigen: toekenning en betaling van uitkeringen ten laste van het RSVZ); idem voor een beroep tegen een pensioenbeslissing van de dienst voor Overzeese sociale zekerheid van de RSZ bij de arbeidsrechtbank (art. 10 Wet 17 juli 1963): wetende dat de Ombudsdienst Pensioenen een klacht pas in ontvangst kan nemen nadat betrokkene eerst bij de pensioendienst heeft geklaagd en daar een antwoord heeft ontvangen, betekent dit dat de Ombudsdienst Pensioenen vaak maar een korte bemiddelingstijd heeft (zeker wanneer de FPD, RSVZ of het RSZ een juridisch onderzoek moeten doen om op het bemiddelingsvoorstel van de Ombudsdienst Pensioenen te kunnen antwoorden) wanneer de gepensioneerde zijn recht om een rechtszaak aan te spannen wil vrijwaren.

Andere mogelijke beroepen: bij de Rechtbank van Eerste Aanleg tegen een pensioenbeslissing van een ambtenaar, beroep bij de Rechtbank van Eerste Aanleg voor een schadevergoeding (artikel 1382 BW) omdat een pensioendienst een fout gemaakt heeft.

Het is dus niet de bedoeling om verder te bemiddelen tijdens een strafprocedure of strafonderzoek.”

Gelet op de ruime waaier aan procedures die de gemachtigde aanhaalt, waaronder ook vorderingen tot schadevergoeding bij de Rechtbank van eerste aanleg die gewoonlijk niet met een “beroep” worden geassocieerd, moet in het voorontwerp beter worden omschreven welke gerechtelijke procedures worden beoogd.

*

⁶ Het strafonderzoek kan ook worden opgestart naar aanleiding van een melding door de Ombudsdienst Pensioenen overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit van 27 april 1997.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique ¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET DE LOI

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a essentiellement pour objet de conformer davantage l'arrêté royal du 27 avril 1997 'instaurant un Service de médiation Pensions en application de l'article 15, 5°, de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions' ² aux principes sur la protection et la promotion de l'institution du Médiateur, adoptés par la Commission européenne pour la démocratie par le droit, créée dans le cadre du Conseil de l'Europe (« Commission de Venise ») ³.

À cet effet, l'avant-projet étend la mission du Service de médiation Pensions aux réclamations qui ont trait au revenu garanti aux personnes âgées et à la garantie de revenus aux personnes âgées (article 2 de l'avant-projet), et apporte des modifications dans le régime de renouvellement du mandat et d'évaluation des membres du Service de médiation (articles 3 et 6). L'obligation d'introduire des réclamations orales « sur place » est abrogée (article 4). Enfin, l'article 5 de l'avant-projet prévoit que l'examen des réclamations et la médiation se poursuivent pendant un « recours » auprès du tribunal.

EXAMEN DU TEXTE

Article 3

3. L'article 5, alinéa 2, en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 1997 dispose que le mandat du membre du Service de médiation Pensions ne peut être « renouvelé » qu'une seule fois. Consécutivement à la modification prévue par l'avant-projet, l'actuel alinéa 2 (qui devient l'alinéa 7) mentionnera toutefois « deux mandats successifs » (« twee opeenvolgende

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

² Contrairement à ce que l'intitulé peut laisser supposer, il s'agit bien d'une norme ayant force de loi, compte tenu de la confirmation de cet arrêté de pouvoirs spéciaux par l'article 2, 5°, de la loi du 12 décembre 1997 'portant confirmation des arrêtés royaux pris en application de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, et la loi du 26 juillet 1996 visant à réaliser les conditions budgétaires de la participation de la Belgique à l'Union économique et monétaire européenne'.

³ Commission européenne pour la Démocratie par le droit (dite « Commission de Venise »), avis 897/2017 (CDL-AD(2019)005), Principes sur la protection et la promotion de l'institution du Médiateur (« les principes de Venise »), adoptés par la Commission de Venise à sa 118e session plénière, 15-16 mars 2019, [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2019\)005-f](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2019)005-f).

mandaten »)⁴, ce qui peut faire naître une incertitude quant au nombre total de mandats qui peut être autorisé⁵.

À la question de savoir comment cette possibilité de renouvellement unique du mandat doit être comprise, le délégué a répondu ce qui suit :

« Het mandaat kan 1 keer hernieuwd worden op basis van een positieve evaluatie. Die positieve evaluatie betekent een automatische hernieuwing van het mandaat zonder dat er een nieuwe selectieprocedure wordt opgestart. Na het 2e mandaat dient er steeds een nieuwe selectieprocedure opgestart te worden, ook al wordt de ombudsman goed geëvalueerd. Als deze ombudsman beslist om opnieuw deel te nemen voor een nieuw mandaat, dan kan dat, maar zal hij/zij mogelijks in competitie komen met andere kandidaten. Het zal dan afhankelijk zijn van het resultaat van de selectieprocedure wie er de nieuwe ombudspersoon wordt ».

Il est recommandé de préciser l'avant-projet sur ce point, d'autant plus que la possibilité de plusieurs mandats successifs, certes après une évaluation intermédiaire ou une nouvelle candidature, se heurte à l'objectif du projet de loi, qui consiste à conformer davantage le statut du Service de médiation aux principes précités de la Commission de Venise, dont le dixième s'énonce comme suit :

« Le mandat du Médiateur est plus long que le mandat de l'organe de nomination. Le mandat est de préférence unique, sans possibilité de réélection; en tout cas, le mandat du Médiateur est renouvelable seulement une fois. Le mandat unique n'est, de préférence, pas inférieur à sept ans ».

4. Le renouvellement du mandat est subordonné à une évaluation positive réalisée par une institution indépendante, désignée par le ministre. De cette manière, la décision du renouvellement du mandat d'un médiateur est confiée à l'institution chargée de réaliser l'évaluation, qui devra être désignée par le ministre.

4.1. Bien que la Constitution elle-même n'attribue pas de pouvoirs au ministre, le Conseil d'État, section de législation, estime qu'une délégation d'ordre accessoire ou de détail à un ministre n'est pas exclue, mais qu'il appartient en principe au Roi et non au législateur d'accorder une telle délégation. En effet, l'octroi par le législateur d'une délégation directe de tels pouvoirs à un ministre signifierait que le législateur empiéterait sur une prérogative qui revient au Roi en tant que chef du pouvoir exécutif fédéral (article 37 de la Constitution). Il n'en demeure pas moins que le Conseil d'État, section de législation, a néanmoins admis dans le passé, à titre exceptionnel, une telle délégation accordée par la loi au ministre lorsque l'on se trouve « en présence de motifs objectifs qui requièrent une intervention urgente du pouvoir exécutif ». Or, cette condition ne

⁴ Le commentaire de l'article 3 donné dans l'exposé des motifs utilise lui aussi la formulation « limitation à 2 mandats successifs ».

⁵ Ainsi, le texte de l'avant-projet ne permet pas de déterminer clairement si la limitation à un seul renouvellement doit conduire à (i) une limite absolue, une même personne ne pouvant assumer le mandat de médiateur que deux fois, ou à (ii) une limite à deux mandats *successifs*, la personne concernée pouvant à nouveau remplir le mandat après une période de pause, ou si (iii) le médiateur peut participer à la procédure de sélection lancée à l'issue de son deuxième mandat et si, par conséquent, seul le renouvellement *automatique* en cas d'évaluation positive est limité.

semble pas être remplie ici, si bien que le législateur ne peut pas attribuer cette mission directement au ministre.

4.2. Indépendamment de la question de savoir si le législateur peut charger le ministre de désigner une institution indépendante, les limites de cette délégation de compétence doivent être clairement circonscrites, de préférence en précisant les circonstances dans lesquelles la compétence déléguée peut être exercée, en fixant les critères nécessaires qui guideront l'institution dans l'exercice du pouvoir délégué et en définissant la finalité pour laquelle ce pouvoir pourra être mis en œuvre.

Selon l'article 5, alinéa 4, en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 1997, cette évaluation se fonde « notamment » sur les résultats des rapports annuels établis par les membres du Service de médiation conformément à l'article 17 de l'arrêté royal précité.

À la question de savoir comment et par qui les critères d'évaluation seront fixés, le délégué a donné la réponse suivante :

« De evaluatie zal gedaan worden door een onafhankelijke instelling welke wordt aangesteld door de Minister. De Minister kan instructies geven aan deze instelling omtrent de evaluatie zoals bvb. dat men verwacht dat er gesprekken zijn met stakeholders, de anderstalige collega van de ombudsman, medewerkers (een 360° - evaluatie bvb), ... om richting te geven aan de elementen die de Minister belangrijk vindt binnen het betrokken domein. Het is ook mogelijk dat er in het regeerakkoord en in de beleidsnota van de Minister ook elementen opgenomen zijn m.b.t. de ombudsdienst waar deze op dient geëvalueerd te worden. Het minimum dat gebruikt dient te worden zijn evenwel de jaarverslagen die wettelijk bepaald dienen afgeleverd te worden. Dit kan gaan over de inhoudelijke gegevens, maar bvb. ook over het op tijd afleveren van dit verslag, de samenstelling ervan, ... Het is niet bepaald dat dit nog verder dient uitgewerkt te worden in een KB of MB ».

L'élaboration d'instructions sur les critères que l'institution indépendante doit utiliser lors de l'évaluation implique une intervention normative qui n'est possible que sur la base d'un fondement juridique adéquat. Les prescriptions qui ont pour but de garantir l'objectivité de l'évaluation doivent être fixées par le Roi. À cet effet, on complètera l'habilitation prévue à l'article 5, alinéa 6, en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 1997 de telle sorte que le Roi, outre la procédure, doit également fixer les critères d'évaluation.

Article 5

5. L'article 15, alinéa 1er, en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 1997 prévoit que l'examen d'une réclamation et la médiation se poursuivent lorsqu'un « recours concernant les mêmes faits est introduit auprès du tribunal ».

À la question de savoir quelles procédures judiciaires sont ainsi visées et, en particulier, si l'instruction et les poursuites pénales sont également comprises⁶, le délégué a déclaré :

⁶ L'instruction peut aussi être ouverte à la suite d'une notification par le Service de médiation Pensions, conformément à l'article 14 de l'arrêté royal du 27 avril 1997.

« Wat in hoofdzaak bedoeld wordt: wie in beroep gaat tegen een pensioenbeslissing als werknemer of de inkomensgarantie voor ouderen of tegen een pensioenbeslissing als zelfstandige, telkens bij de arbeidsrechtbank heeft daarvoor 3 maanden de tijd na de kennisgeving van de pensioenbeslissing of de beslissing inzake inkomensgarantie voor ouderen (artikel 66, tweede lid KB nr. 50 voor de werknemerspensioenen; artikel 41 KB nr. 72 voor zelfstandigen: toekenning en betaling van uitkeringen ten laste van het RSVZ); idem voor een beroep tegen een pensioenbeslissing van de dienst voor Overzeese sociale zekerheid van de RSZ bij de arbeidsrechtbank (art. 10 Wet 17 juli 1963): wetende dat de Ombudsdienst Pensioenen een klacht pas in ontvangst kan nemen nadat betrokkene eerst bij de pensioendienst heeft geklaagd en daar een antwoord heeft ontvangen, betekent dit dat de Ombudsdienst Pensioenen vaak maar een korte bemiddelingstijd heeft (zeker wanneer de FPD, RSVZ of het RSZ een juridisch onderzoek moeten doen om op het bemiddelingsvoorstel van de Ombudsdienst Pensioenen te kunnen antwoorden) wanneer de gepensioneerde zijn recht om een rechtszaak aan te spannen wil vrijwaren.

Andere mogelijke beroepen: bij de Rechtbank van Eerste Aanleg tegen een pensioenbeslissing van een ambtenaar, beroep bij de Rechtbank van Eerste Aanleg voor een schadevergoeding (artikel 1382 BW) omdat een pensioendienst een fout gemaakt heeft.

Het is dus niet de bedoeling om verder te bemiddelen tijdens een strafprocedure of strafonderzoek ».

Compte tenu du large éventail de procédures mentionnées par le délégué, y compris les demandes d'indemnisation auprès du tribunal de première instance qui ne sont habituellement pas associées à un « recours », il serait préférable que l'avant-projet définisse quelles procédures judiciaires sont visées.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME